

en lignende hurtig Maade blev ført gennem dette høje Ting.

Vi hilser med Tilfredshed forskellige af de Tildsatser, der her er bragt i Forslag, f. Eks. for Indførsel af Luksusmøbler, saavel som de Toldlettelser, der blandt andet er foreslaaet for Materialer, der bruges i vort Skibsbygningsvæsen. Jeg kunde tænke mig, at dette er et Skridt i den rigtige Retning, og at man vil være interesseret i at se, om Virkningen deraf vil blive den, som jeg tror er tilsigtet dermed.

Angaaende de rent politiske Bemærkninger, som den ærede Ordfører for Socialdemokratiet fremsatte, skal jeg ikke sige mange Ord. Det er jo saaledes, at naar en Socialdemokrat staar og taler her eller andetsteds, saa er det utroligt, hvilken Underdanighed det konservative Folkeparti maa vise i alle Forhold overfor Venstre — det har man formentlig fra den Side Brug for. Om et Øjeblik vil — heri spaar jeg neppe forkert — Ordføreren for det radikale Parti staa op og sige, at det er Venstre, der nu atter i Underdanighed har maattet bøje sig for det konservative Krav. Forholdet er det ganske naturlige, at der er intet enkelt Parti, der har Flertal i dette høje Ting, og jeg kunde tænke mig, at i den Periode, der er gaaet forud for sidste Valg, hvor de nuværende Oppositionspartier havde Flertallet i dette Ting, og hvor de formentlig ikke paa Forhaand var enige om alt mellem Himmel og Jord, er der ogsaa i hvert enkelt Tilfælde foregaaet visse Forhandlinger, som ikke har fundet Sted for aabne Døre, og at naar der blev forelagt et Forslag her af principiel Karakter og vidtrækkende Betydning, har den siddende Regering sikret sig, saa vidt det var gørligt, at den havde et Flertal i Ryggen. Det er det samme, der sker nu, og som er sket ved flere Lejligheder, der er ikke noget usædvanligt deri. Og den Omstændighed, at man fra socialdemokratisk Side bedyrer, at det er de Konservative, der maa bøje sig, og at man fra radikal Side bedyrer, at det er Venstre, der maa bøje sig, er jo netop et Bevis for, at disse to Partier fører en Forhandling med hinanden paa lige Fod og under Hensyn til, hvad man uden at komme i Strid med sine principielle Standpunkter er i Stand til at gaa ind paa.

Jeg skal ikke fordybe mig yderligere i Enkeltheder dette Forslag vedrørende, men paa mit Partis Vegne anbefale det til hurtig Gennemførelse i dette høje Ting.

Rode: Dette Aktstykke: Ændringsforslag udenfor Betænkningen til anden Behandling af Forslag til Lov om Luksustold og Ændringer i Toldlovgivningen, omfatter 9 $\frac{1}{4}$ Side og 39 Ændringsforslag, yderst indviklede, uoverskuelige og kun tilgængelige og forstaaelige for dem, der har haft meget lang Tid til at sætte sig ind i dem, eller dem, der er saa heldige at kende Toldloven til Bunds og derfor i et Øjeblik kan overskue disse Ændringsforslag. Jeg vil antage, at det er meget faa Medlemmer, der i saa Henseende vil kunne erkende, at de forstaa det Papir, der er blevet dem overgivet, men der er jo en Del af dette Tings Medlemmer, som er gunstigere stillet end de andre, nemlig de, som man i gammelt Lovsprog kaldte den større Halvdel af Tinget. De har haft Lejlighed til dels at deltage i Forhandlinger om Ændringsforslagene, dels ogsaa til partimæssigt at tage Stilling til dem, de har modtaget fornøden Instruction, har maaske ogsaa paa et og andet Punkt sat deres Præg paa Forslagene. For alle de øvrige Medlemmer af Tinget er denne Sag fuldkommen ubekendt, hvis de ikke i Toldudvalget har haft Lejlighed til at høre Finansministeren sige omtrent det samme, som han sagde her i Dag. Jeg tror at turde sige, at noget tilsvarende til det, der foreligger her, kender den danske Rigsdag overhovedet ikke. Hvis jeg vilde appellere til de ældste Medlemmer i dette Ting og spørge, om de kunde nævne et Sidestykke til en Behandling af denne Art, tror jeg, de vilde blive tavse. Det var for saa vidt vistnok urigtigt af mig, at jeg nede fra min Plads, da Finansministeren begyndte at tale om dette Lovforslag, opfordrede ham til at tale højere. Det var vist urigtigt, thi det var ganske i Stil med hele Tingen, at Talen blev hennumlet. En Hennumling af Ændringsforslagene, saaledes at ingen som helst kunde høre dem, hverken her i Salen eller i Logerne eller blandt Tilhørerne eller Offentligheden, svarer til det, der faktisk foregaa her i Dag. Jeg beder derfor den højtærede Finansminister om Undskyldning, fordi jeg med Urette opfordrede ham til at tale forstaaeligt.

Man har sagt om Oppositionens Modtagelse af dette Lovforslag, at vi havde bebudet Obstruktion — saaledes har der staaet i Bladene —, at vi havde bebudet Obstruktion overfor dette Lovforslag. Obstruktion er, naar en Opposition søger at forhale en Ting, som behandles forretningsordensmæssigt, men det, der her var Tale